

Επανάσταση με ένα ταξίδι

Επιστροφή στην Ελλάδα. Ελειπα πάνω από 16 μήνες. Πολλά άλλαξαν, προς το χειρότερο. Για παράδειγμα στην Κεντρική Αμερική, τόσους μήνες, δεν άκουσα κανέναν να βρίζει. Εδώ πια πλακωνόμαστε και στο δρόμο.

Νευρικήτητα, στρες, άγχος, αρνητική ενέργεια που ξεχειλίζει και μοιράζεται απλόχερα και δωρεάν. Το μόνο πράγμα που μπορείς πια να βρεις δωρεάν...

|| Του Δημήτρη Παρούση
www.godimitris.gr

ούλιος και ακόμα δεν μπορείς να βρεις πάρκινγκ το βράδυ. Πράγμα που σημαίνει ότι λίγοι είναι αυτοί που έφυγαν για διακοπές. Και όσοι φύγουν, σύμφωνα με τα στατιστικά στοιχεία που διαβάζω, αλλά και με αυτά που ακούω, οι διακοπές τους δεν θα ξεπεράσουν τις δέκα μέρες, κάπου εδώ κοντά.

Οι Έλληνες γενικά είμαστε σπάνιο είδος τουρίστα. Δύσκολα να μας συναντήσεις έξω σε περιπλανήσεις. Εξαίρεση κάποι οι προορισμοί όπως η Βαρκελώνη, η Ρώμη, το Λονδίνο, η Βιέννη και η Πράγα.

Πριν περίπου ενάμισι μήνα, γνωστό πολυκατάστημα είχε ένα διαγωνισμό. Ο νικητής θα κέρδιζε ένα τριήμερο για δύο άτομα για τη φόρμουλα 1 σε VIP θέση στην Κωνσταντινούπολη.

Συμμετοχές υπήρξαν πολλές. Την ώρα της κλήρωσης όμως κανείς δεν θέλησε να πάει. Έτσι την τελευταία στιγμή δέχτηκε την πρόταση ο δέκατος επιλαχών. Ο δέκατος επιλαχών πρότεινε σε επτά φίλους του να έρθουν μαζί του. Τελικά ήρθε ο έβδομος. Δηλαδή 17 άτομα **αρνήθηκαν δωρεάν διακοπές** και μια μοναδική εμπειρία...

Χτες ήμουν σε γνωστή φίρμα αλυσίδας καφετεριών. Πήρα έναν καφέ και πλήρωσα 4,90 ευρώ για ένα μεσαίο φραππουτίνο. Αναφέρω στην κοπελιά πόσο ακριβός είναι ο καφές

και μου λέει ότι με βάση την αγορά οι τιμές είναι λογικές! Της αναφέρω ότι στη Βαρκελώνη ο ίδιος καφές έχει 3,75 και ο μισθός της Ισπανίδας συναδέλφου της είναι κατά 40% μεγαλύτερος από τα 620 ευρώ που παίρνει ως εργαζόμενη στην Ελλάδα. Θυμάμαι ότι ο ίδιος καφές στην πόλη του Μεξικού είχε 2,80 ευρώ.

Αναφέρω μερικά παραδείγματα που δείχνουν πόσο πολύ έχουμε εγκλωβιστεί στην Ελλάδα και συνηθίσαμε τις ανωμαλίες που συμβαίνουν γύρω μας, όπως οι υπερβολικές τιμές, η ένταση και η μιζέρια.

Μερικές εβδομάδες στην Ελλάδα

Δε σας κρύβω ότι έπειτα από μερικές εβδομάδες στην Ελλάδα, άρχισα κι εγώ να τα συνηθίζω. Τις πρώτες μέρες όμως, όταν έβλεπα πεντακάθαρα τι συμβαίνει, πραγματικά είχα συγκλονιστεί. Γίνομαι κυνικός, αλλά αυτή είναι η πραγματικότητα. Η αλήθεια πονάει.

Σκέφτομαι ότι ίσως αν παίρναμε ένα σάκο και φεύγαμε για λίγο, ξεφεύγαμε από αυτόν τον κλοιό της αρνητικής ενέργειας που εκπέμπουμε ο ένας στον άλλο και την πολλαπλασιάζουμε, ίσως να σπάγαμε την αλυσίδα.

Στις άλλες χώρες της Ευρώπης, αφού μας θεωρούμε Ευρωπαίους, οι διακοπές είναι αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής τους. Για τους Έλληνες πια είναι η μόνη συνταγή, αντιβίωση, για να συνέλθουμε από τη μιζέρια της ψυχής μας που, χωρίς να το αντιληφθούμε, μας έχει κυριεύσει.

Εσύ που με διαβάζεις τώρα, θα χαρώ να διαφωνήσεις μαζί μου, θα σημαίνει ότι έχεις ακόμη αντισώματα, αλλά σίγουρα αν κοιτάξεις τριγύρω σου θα με καταλάβεις. Ειδικά αν έχεις πάρει το σάκο σου αρκετές φορές ίσως να έχεις διατυπώσει τις ίδιες ανησυχίες.

Πού θέλω να καταλήξω; Τελικά το σύνθημα **πάρε ένα σάκο κι έλα** πια δεν είναι απλά μια παρότρυνση για διέξοδο από την καθημερινότητα και απλά ένα ταξίδι αναψυχής. Πάρε ένα σάκο κι έλα γιατί αν δεν το κάνεις, αν δεν αναλάβεις δράση έστω τώρα στο παρά πέντε, η κατάσταση της μιζέριας στην πατρίδα μας θα είναι μη αναστρέψιμη με όλες της τις συνέπειες.

Το ταξίδι είναι πλέον επιτακτική ανάγκη. Μην αναλογιστείτε το κόστος, αν θέλεις μπορείς να τη βγάλεις φθηνότερα και από όσα θα ξόδευες στην Ελλάδα. Εξάλλου τα έξοδα του ταξιδιού πρέπει να τα βάζουμε στα έξοδα. Μην πεις ότι πια δεν έχεις χρόνο.

Πάρε έστω το τρένο και πήγαινε παραδίπλα στις χώρες των Βαλκανίων. Φύγε για λίγο και όταν επιστρέψεις τα λέμε στο www.godimitris.gr

Εγώ παρά τις παροτρύνσεις τούτες, θα μείνω στην Ελλάδα μέχρι τα τέλη Αυγούστου. Αν αντέξω. Πιο πολύ φοβάμαι μη συνηθίσω την παρόνια εδώ και τελικά κολλήσω. Αν και αντιστέκομαι όσο μπορώ. Αντισταθείτε κι εσείς. Η νέα επανάσταση μπορεί να αρχίσει με ένα ταξίδι.

Πάρε ένα σάκο και φύγε, τώρα...